

P U N T A

lista Mimica i Mimičana

Ožujak 1971.

Broj 3-god. V

P U N T A K R O Z E U R O P U

Na evropskom automobilskom reliju kroz Evropu pod naslovom INTERCONTINENTAL RELY u jednoj ekipi sudjelovao je i Boško Bauk, sin pokojne Dobrile Vilancine, sa svojim RENAULTOM-16. Njegov suvozač bio je dr Šmit. Druga kola ekipe bio je FIAT 125 koja je vozio dr Verbić i suvozač Saletto. NA OBA AUTOMOBILA, NA PREDNJOJ I ZADNJOJ HAUBI, BIO JE PLAKAT-"PUNTA" MIMICE. Pored ovog plakata bile su još reklama "Gavrilovića", "Sportskih novosti" itd.

Startali su na stazu dugu 4600 km iz Beča preko Budimpešte, Bukurešte, Beograda, Zagreba, Klagenfurta, Udina, Milana, Ženeve, Frankfurta, Hanovera, Dizeldorfa i natrag do Frankfurta, gdje je bio cilj. Od 161 natjecatelja Boško se sa svojim suvozačem plasirao na 26. mjesto, a drugi automobil ekipe na 24. mjesto. Ekipa je zauzela u ukupnom plasmanu šesto mjesto! Tako je reklama "Punte" prošla gotovo cijelu Evropu. Boško Bauk, iako je rijetko u Mimicama, nikad ih ne zaboravlja!

Uredništvo lista zahvaljuje Bošku i članovima njegove ekipe i čestita im na odličnom rezultatu!

Ive Marin

P. S. U idućem broju objavit ćemo članak pod naslovom:
"Susret u švicarskim Alpama s ljubiteljima Mimica".

STANOVNICI MIMICA 1. SIJEČNJA 1971.

1. Matija (Vilancini)
2. Neno, Marija, Cedo i Nada (Krbini)
3. Slavko, Katica, Ilica, Mira, Mijo, Ruže (Tokulini)
4. Marijan, Franka (Santić)
5. Marijan, Niko, Ive, Franka, Dejan, Ada, Nela, Ivica Vukić (Zarini)
6. Niko, Tonka, Zvonko (Jure Stipanova)
7. Roko-Čupa (Andrini)
8. Frane (Glavarićevi)
9. Iko, Marija, Pere (Vice Perina)
10. Ante, Luce, Andje, Zorka, Marija, Dijana, Dušanka, Darija (Dušanovi)
11. Stojka (Mile Domina)
12. Filip, Andje, Zdenka, Mare, Ivo, Snježana (Botini)
13. Niko, Ante Sušnjar, Filka, Tonći (Carevi)
14. Roko-Biskup, Emilija, Mijo, Rade (Andrijini)
15. Joško, Jagoda, Niko, Vanja, Jure (Rukini)
16. Grgo, Mika, Marija, Mario (Pere Stipanova)
17. Rude, Nevenka, Luce, Ojdana, Marija (Pere Krščanina)
18. Bože, Ruse, Marica, Milanka Isajlović (Biskupovi)
19. Roko-Depara, File, Davor (Bilini)
20. Jako (Bilini)
21. Mare (Joze Jerkina)
22. Mijo, Niko (Jerkin)
23. Toma, Milica (Nikole Jerkina)
24. Ante, Nevenka, Ivo (Markovi)
25. Žarko, Mare, Lucija, Sonja, Jasmina (Nike Šimunova)
26. Mirčo, Ruže, Sveto, Cvijana (Begovi)
27. Vice, Dome, Tone (Alini)
28. Ante, Dragica, Zoran (Šjekini)
29. Ivanko (Šjekini)
30. Vinka, Marija, Jasenka (Ikini)
31. Tome, Danica, Tonći, Katja (Ante Pumpina)
32. Jaka, Marija, Ivan, Damir (Bilini)
33. Boro, Nika (Mimice Križana)
34. Kažo, Jadranka, Ante, Jagoda (Ante Križana)
35. Stipe, Niko (Čukovi)
36. Tito, Verica, Ivana (Kikilovi)
37. Stefica, Marija, Marija, Roko, Josip (Grabilini)
38. Perak Josip, Dinka, Janja, Djeldun (Perak s Lokve)
39. Drago, Nede (Kravini)
40. Duje (Turčinovi)
41. Filip, Bernarda, Marija, Branko, Ivan (Turčinovi)
42. Boško, Vere, Miro, Ivan, Mate (Kršjani)
43. Andje, Silvana (Carevi-Rinkačini)
44. Ljube, Vera (Marina Mašina)
45. Kordić Vaso, supruga, kći, kći (Imoćanin sagradio kuću u Jutomu)
46. Hrvoja, Dora, Riko (Vilancini)
47. Ive, Lola, Vlatka (Nike Šimunova)
48. Stipe, Mare, Petar, Mile, Tonko, Perislav (Glavarićevi)
49. Zoran, Sene, Ilze, Romi, Irena (Pere s mora)
50. Zeljko, Darinka, Pere, Emil, Ema (Pere s mora)
51. Sveto (Bosanac)

52. Pere, Ljiljana, Neđe, Nede, Jadranka, Ivana (Galinovi)
53. Stipe, Jasna, Tone, Boris, Dražen (Begovi)
54. Andrija, Marija, Ane-Rinče, Ena, Jadran (Skrpunovi)
55. Ante Bagarić, Tatjana, Pere, kći (Bosanci)
56. Marijan Medić, Marica, Ivo, Mejra, Marijana, Ivana, Natalija (Ivini)
57. Frane Medić, Marija, Zlatko, Tanja (Tutini)
58. Roko Medić, Marija, Ane, Ante (Matini)
59. Ivan-Ban Medić, Jelka, Vice, Neven (Stipini)
60. Slavko Medić, Mare, Milka (Tutini)
61. Mili Medić, Zorka (Jukini)
62. Vice (Joze Taše).

NAPOMENA: Ukoliko u ovom popisu ima netočnosti, molim čitaoce da me obavijeste pa ćemo u slijedećem broju ispraviti. Mimice su se proširile od Velikoga grma do Medića: stari dio, Kutleša, Punta, Juto, Potpola, Planike, Lučica, Matliče.

---oOo---

KAKO SE OŽENIO TOKO BARE JAKOVLJEVA

Toko je, nakon što je došao iz vojske, bio jedan od najljepših i najkršnijih mladića ne samo u Rogoznici već i u općini. Mnoge su ga djevojke poželjele za muža, a obitelji za zeta. Bio je i od bogatije kuće. On je zagledao djevojku Lucu, kćer Ante Marijanova, a i ona je voljela njega. Ledjutim, toj ženidbi naročito se protivio don Nikola (don Mliko) i pokojni Ante, Lucina braća. U to vrijeme don Niko je bio župnik u Kućicama i s njim je stala sestra Luce. Tako se u nju zagledao i zaprosio je neki Tomasović, od popovske kuće. Luce ga ne voli, ali što je korist kad to hoće njezina braća. Zaručena je za Tomasovića, ali potajno čezne za Tokom. Nakon ugovora provedene su "napovidi" u obje crkve, rogozničkoj i kućičkoj. Pripremljena je hrana za pirovanje. U nedjelju ujutro očekuju dolazak po robu i skrinje. Subota je i sve je pripremljeno, samo Luce potajno plače, a i Toko nema mira. Tužan je legao na krevet i žali za Lucom. Kad je to vidjela Matija, mati Tokina, bilo joj žao sina. Odmah iza večere podje ona k Luci i skriveno je izazove vani. Kad je Luce izišla, Matija je uze ispod ruke i s njom na turanj u kuću k Toki pa ih zaključa.

Kad ujutro to dozna don Niko, uze pušku i ode pred Carevu kuću pa zove sestru Lucu: "Izlazi da te ubijem...; ni makac neće odaylen dok vas oboje ne ubijem!" Don Niko psuje, a brat mu Ante neveseo i zabrinut. U Jakovljevi kuća zatvorena i nitko se ne pojavljuje. Svatko očekuje što će biti. Iza kantuna kuća proviruju susjedi i raspravljaju. Jedni su za Toku i Lucu, a drugi protiv, kako to već biva u sličnim situacijama. Prvi popušta Ante. Podje on don Niki i moli ga da se smiri i

da ide kući: "Vidiš li da je s njim prinoćila; ako je sad ostavi, bit će još gora bruka i sramota." Tada se don Niko snizi i podje kući. Treći brat Ive Maćak ode hitno u Kućice obavijesti Tomasoviće da ne dolaze po robu jer se cura umakla. Kad im je kazao, stari Tomasović zakuka: "Aj-me, što ću sada s ovolikom ranom?!" Pričalo se da su ubili vola za pir, te nekoliko ovana, janjaca, pulastara i prigo premili svega ostaloga. Spremao se veliki pir, bilo je mnogo svatova i uzvanika. Tako je uvijek bilo kad se ženio momak od popovske kuće s djevojkom koja je takodjer bila od popovske kuće.

(Prema pričanju Rinče zabilježio Vid)

-----ooOoo-----

P I S M A

Donosimo odlomke iz dvaju pisama. Jedno je primio iz Čilea dr Miro Mimica, a drugo je primilo uredništvo "Punte" iz jedne karaule na našoj granici prema Madjarskoj. Pismo iz Čilea uputio je Sergio Ante Jukina, a s granice Jure Roke Grabilina s odsluženja vojnog roka.

Iz Chilea:

... Da ti pričam od nas. Mi smo svi dobro. Moja kćer Paula svršila je pred dva dana šest godina a moj sin Viktor brzo će imati tri. Ja i moja žena radimo po običaju, samo da ja sada sam se premjestio u drugoj službi, to jest, sada radim u Ministarstvo Vanjskih Poslova, a to barem u mogućnostima približavamo vam u budućnosti. Moja mama je vrlo dobro, ona stoji kod Anke Škarmete ali vidjamo je skoro svaki dan. Sotnja i oba njezina Giorgia žive ovdje u Santiago ima već dvije godine. Vjerovatno će ove zime (vaše ljeto) poći u Italiju za koji mjesec. Giorgio ovdje radi u tvornici Fiat i tamo mu nije loše. Ja imam sada svoju vlastitu koču što sam sagradio sa velikom mukom, ali ipak izašla je i sada sam miran u tom pogledu.

Jako mi je drago da se baviš pisanjem monografije Mimica. Ja imam namjeru da ti pomognem u sve ono što mogu. Tvoj i Vidin apel u Puntí prihvat ćemo ovdje nekoliko od nas Mimice. Mislim da ću ti moći dobiti veći broj podataka koje vas trebaju. U vezi s time priredio sam jedno putovanje u Punta Arenas i Porvenir da se porazgovaram sa većom grupom Mimica na koji tamo žive. Putovaću sa Mireyom kroz jedno deset dana pak ću se tamo sadržati jednu sedmicu, jer ima već 17 godina da tamo nisam bio. Daleko je 2.500 kilometara.

Najveći interes za ovo putovanje je da tamo živi najstariji Mimica na svijetu pa ga želim preupitati za njegove uspomenе. To je Božo-Crni Peružinov, rođjen circa 1876, što znači da ima 95 godina.

Dragi Miro, na povratku mog putovanja javiću ti se ponovo, ali bi me bilo drago da mi ti pišeš u međuvremenu.

Moraš prepoznati da ipak poslije toliko godina još imam mogućnosti da ti se javim na hrvatskom.

Pozdravi sviju naši. Tebi i familiji grli i voli vaš

Sergio

P.S. Kad je Jozara bio ovdje bio sam mu pitao da mi dobije prve brojeve Punte, koje mi ovdje u Ameriku ne poznajemo. Molim te zapitaj Ive Marina ako bi bilo moguće dobiti brojeve prije broja 10/god. III, jer to je prvi što ga ja imam, pa bi mu ja poslao pare. Prije četiri dana umro je u bolnici u Punta Arenas Stipe Mimica Ivana Vuka, žene mu je bila Lijeposava Ivana Stipanovа, a ona je umrla prije pet godina.

---oOo---

Iz Ridjice:

Dragi uredniče, pri odlasku u Armiju imao sam tvoju adresu, ali pri ulasku u kasarnu ni sam nisam od tuge znao gdje mi je što, pa čak ni ja sam nisam znao gdje se nalazim. No, svi znamo da je svaki početak težak pa je tako i ovaj meni bio. Iz dana u dan privikavao sam se vojničkom životu. Za vrijeme obuke bio sam medju prvim vojnicima i zato sam dobio pet dana nagradnog dopusta koji sam iskoristio za 29. novembar. Sada sam postigao ono čemu sam uvijek maštao, a to je da budem graničar. Zaista sam postao graničar. Čak i ovdje na karauli vodim prvo mjesto u svakom pogledu. Iako sam tek mjesec dana, pohvaljen sam i nagrađen knjigom. Mogu da ti kažem da sam zaista sretan što sam postao graničar jer mislim da sam prvi iz našega mjesta. Preporučio bi mladjim generacijama da svaki bude čuvar naše domovine jer ljepšeg i interesantnijeg posla u vojsci nema.

Želio bih da se zahvalim Pili, Ivi, Neni i Ivki što mi žele što skoriji sretan povratak iz Armije. Ujedno i ja njima želim zdravlje, sreću pri radu i dobru zaradu. Takodjer bih želio pozdraviti sve drugove i drugarice kao i ostale stanovnike našega dragog sela Mimica. Tvoj kum

Mimica Jure
V.P. 8097/4
25280 RIDJICA
Bačka

---oOo---

ZA MIRJANU

Proljeće vani i miris cvijeta,
A ti tako usamljena i tužna.
Što divna ženo tebi smjeta?
I kad plačeš, ti nisi ružna.

Ja tako sjedim do tebe,
Niz tvoje lice suze idu male.
Mene u srcu nešto strašno zebe,
I vidim zaista nije ti do šale.

Suze, suze i velika bol i tuga
Vide se sada na licu tvome.
Ta tuga je zaista neizmjereno duga
I ne daje mira biću mome.

Oh, zašto plačeš ti ženo čarna,
Čemu suze, dal' te nešto boli,
Da li je zaista ta tuga stvarna?
Reci mi, oh, što te mori?!

Tvoje divno lice u suzama sjaji,
Tvoje divne oči pune su tuge,
A mojim tijelom prolaze drhtaji,
Tuku me strijele oštne i duge.

Zašto plačeš, zašto se ne smiješ,
Kad vani proljeće blješti od sreće.
Zašto sama svoju radost biješ,
Oh, tebe sigurno nešto strašno peče.

Gledajući tebe, mene tuga hvata
Jer pokraj tužnog tužan sam:
Sekunde su mi duge poput sati
Oh, što ti je, reci, utjehu daj

Prolaze sati: jedan...dva...
A tvoje lice sve mračnije biva
Tvojem bolu čude se svi,
A moje srce tužne snove sniva

Suze niz tvoje lice melanholički
Ti sama sa sobom vodiš težak
Daj da na tvom licu vidim sreću
Jer znaj, tvoj veliki bol je

I zato divna, čarobna ženo mi
Povrati osmijeh na lice svoje
Zaboravi da si tužna bila.
Oh, daj da te razvesele ove r

Obriši suze, jedan put se živ
Nemoj da plačeš u mladosti i
Povrati osmijeh, nek ti svatko
Povrati vedrinu divnom biću s

Ja mislim da će tužni stihovi
Tebe u lijepu stvarnost da vr
Ako te nešto tišti, ti mene z
Ne čini mi od sekunda beskraj

Ovu je pjesmu ispjevao Antonio za Mirjanu da bi je razveselio i tu
suze sa njenog lica skinuo!

Ante Medić Franin

---oOo---

MIRKO BEGOV - MIRČO
(1902-1971)

Nema više kapeta Mirče. Zauvijek nas je ostavio još jedan iz
one starije generacije koja je upamtila dva velika rata. Umro
je od srčanog udara u Omišu 15. ožujka 1971. Ta tužna vijest
sve nas je iznenadila i ražalostila. Poznavali smo Mirču, na-
ročito posljednjih godina, kao zdravog, veselog i uvijek na
šalu spremnog.

Mirko je rođen u Mimicama i tu je proživio cio svoj vijek.

Bavio se pomorstvom i zemljoradnjom. Oženio se Nikom Bauk s Lokve i imao je dvije kćeri (Andjelku i Mladenku) i sina Svetu. Ostao je udovac s nejakom djecom. Imao je sreću da se namjerio na dobru suprugu Ružu (iz Svinišća) koja mu je odgojila djecu i izvela ih na pravi put. Svoju starost tek je počeo živjeti u obilju, ljubavi i skladu sa sinom Svetom i nevjestom Cvijanom. Može se reći da mu ni "tičjeg mlika", kako je on nedavno rekao, nije falilo. Zar je tako rano morao poći na vječni put?!

Ostavio je uciviljenu suprugu Ružu, svoju djecu, nevjestu, zetove i unučad. Svi žale jer znadu da su izgubili najmilije i najdraže. Mirčo će nam svima ostati u sjećanju kao kapetan, kao težak i kao čovjek veseljak koji je svakoga dočekivao otvorena srca. Baš zbog toga na posljednjem ispraćaju našlo se mnogo Mimičana, Lokvara, Marušića i Vrujana.

Dragi kapetane Mirko, mirno počivaj na našoj dragoj Glavici, a mi ćemo te uvijek spominjati u svojim pričanjima!

Ive Marin

NOVOSTI I ZANIMLJIVOSTI:

1. Vjekoslav, sin Drage Alina, diplomirao je na Višoj pomorskoj školi u Splitu (pogonski inženjer). Sada se nalazi na odsluženju vojnog roka u Gospiću. Tamo je nekada služio vojni rok i Andrija Škrpunov.
2. Drago Kravin je zazidao vrata sa sjevera na svojoj kući i sada ima samo jedan ulaz s glavnog puta iznad kućarice Nike Careva. Postavio je alku na vratima (jedina u Mimičama). Kucajući alkom, sjetili smo se stihova iz narodne pjesme:
"Ko to tuče alkom na vratima?
Alka mu se o glavu razbila!
Ako jamim svijetla dževerdara,
Ubit ću ga, privarit ga neću!"
3. Jaka i brat mu Ivan (Bilini) rascipali su svoju staru gajetu koja je posljednje vrijeme "ukrašavala" "škver". Pričaju da je rakija koju su na tim drvima ispekli malo slana.
4. Drago Kravin (Kolarić) prodao je svoj auto-kombi "Šambega" strahovitog za 20 tisuća dinara.

5. Zoran se sudario na Priku u Omišu vozeći svoj kamion s nekim drugim teretnjakom. S njim u kabini bio je Tito. I Zoran i Tito prošli su bez povreda, a kamion je jako oštećen pa ga je Zoran odmah prodao i misli kupiti novoga.
6. Goran Pintar, sin Dobrile Mačkove, položio je šoferski ispit i vozi FIĆU.
7. Braća, sinovi Roke Grabilina, počeli su pripremati teren za gradnju obiteljske kuće u Podglavici, jugozapadno od crkve, odmah iznad Autobusne stanice.
8. Podzidan je put kroz Potpolu iznad Rudine novogradnje. Taj put vodi od Jutoga do Marušića po brigu uz Vilancino. Kad se taj put betonira, bit će još jedna odlična veza od mora do Magistrale i predivan vidikovac na luku i plažu.
9. Ako dodjete u izletišta "Mimice" na Velikom grmu kod Iveka, vidjet ćete da se štošta promijenilo: obojeno, pločice na podu, kuhinja obložena pločicama, šank novi na desnoj strani ulaza, prilaz s ceste... Osjećat ćete se ugodnije nego prošle godine.

10. U utorak 16. ožujka 1971. rodila je u Splitu Kažina žena Jadranka sina. Ime mu ne znamo. Čestitamo, a malom želimo dug i sretan život! (Kažo i Jadranka već imaju sina Antu i kćer Jagodu).

11. Lelas Zora, kći Drage Alina, rodila je u Splitu sina u nedjelju 14. ožujka 1971. I mi se pridružujemo sreći roditelja, a malomu želimo sretan i dug život.

12. Sonjica Mikić, kći Slavije Pere Jukina, rodila je 23. ožujka 1971. u Beogradu kćer Ivu. Pridružujemo se veselju i želimo sriću!

13. Nede Galinova, kad su se pred nekoliko godina selili iz Petrovaca na more, nije bila previše vesela. Međutim, vremena se mijenjaju: od Nove godine do 20. ožujka nije izišla u selo, toliko joj je na moru lijepo.
14. Dražen Mimica, član kluba "Sjever" iz Splita, pionirski je prvak Splita u stolnom tenisu. U "Sportskim novostima" nedavno smo vidjeli njegovu sliku i pročitali rezultate koje je postigao na prvenstvu Dalmacije. Želimo mu mnogo uspjeha u budućim natjecanjima. Svakom njegovom uspjehu veselit će se svi Mimičani.

15. Jure Stanić, lokvarski Amerikanac, po materi Mimica, svoj jednogodišnji boravak u Splitu okrunio je najvećim mogućim uspjehom. Došao je da pomogne splitskom košarkaškom klubu "Jugoplastici" i postigao je da je "Jugoplastika" postala PRVAK JUGOSLAVIJE! Redakcija "Punte" sa svim čitaocima čestita i želi još mnogo uspjeha u sportu i u životu!
16. Za vrijeme relija kroz Evropu Boško Bauk je bio osiguran u slučaju smrti na 15 milijuna, a u slučaju invaliditeta na 30 milijuna dinara.

Priredio IVE MARIN

-----oOo-----

P U N T A , mimički list za internu upotrebu izlazi mjesečno -
izdaje ga grupa Mimičana - Glavni urednik Ive Marin - Adresa
Uredništva: Ivo Mimica, Zagreb, Preradovićeve 36/dvorište -
Umnožava prijepisni ured Matilde Mozara, Zagreb, Dordićeva 10.